

въглянь и пепель. Нѣкои си корави тѣла се топжтъ въ огня, сирѣчь: ставать водны обаче тіа пакъ се стигать и ставать корави, като омалее горещина та.

Нѣкои си водны тѣла чрезъ горещина та пращѣтъ, връжтъ, клокать и сжъ запѣнятъ. Тѣло раздава или занима свой а огонь на друго тѣло, сирѣчь: запале го. Тѣло махпува огонь а отъ друго, сирѣчь гаси го. Ако тѣло има малко частицы огнени студено е. Видѣлина та и тя се брой вещество текуще. Тя ни помага да видиме тѣла та понеже дѣто нема видѣлина тамо е темнота, и невидиме съвсѣмъ. Видѣлина та е съставена отъ много части, които се именувань лучи. Тія лучи на видѣлина та помагжтъ да видиме шароветѣ (ренковетѣ).

Познати тѣ шарове сжъ: бѣлый а, черный а, пепеливый а или сивый а, жьлтый а, русый а, червеный а, синый а и зеленый а. Кога то предъ свѣтливитѣ тѣла се запре непрозрачно тѣло, тогава прави сянка, понеже светлина та не може да го прокара.

4. ЗА СВѢТЪ А

Мѣсто то възъ което стоижъ се именува земля. Тя е весма голѣмо тѣло вблизи всеоколчесто, или валчесто и обикаля на въздуха въ растояніе много по голѣмо, което се зове небо. И виждамъ небе то върху глава та си синыхъ, вѣроятно зашо е пѣлно отъ воздухъ.

Нощемъ виждамъ на небо то безъ брой свѣтлости, едни малки, други голѣмы тіа сжъ зовѣтъ звѣзды. Тія обаче по истина не сжъ толкова малки, колко то сжъ виждатъ, но сжъ тѣла всеоколчести, и нѣкой си по голѣмы отъ тая земля. Звѣзды тѣ не стоижтъ немѣстимы, но непрестанно обикалятъ: и отъ това се сѣщамъ или разбирамъ какъ небо то е безъ край голѣмо: понеже толкова много и вели-